विचार्य = **विचारणीय**.
विचिकित्सन *n.* Zweifel, Ungewissheit.
विचिकित्सा *f. dass.*
विचित् sondernd, sichtend.
विचिति *f.* = 2. **विचय**.
विचित्त besinnungslos. *Abstr.* **°ता** *f.*
विचित्र mannigfaltig, bunt; seltsam, wunderbar, prächtig, schön; *n. adv. Abstr.* **°ता** *f.*
विचित्रवीर्य *m. N. eines alten Königs.*
विचित्रित bunt gemacht; verziert mit (*Instr. o.* —°).
विचिन्तन *n.* das Denken, Sinnen.
विचिन्तनीय zu betrachten *o.* bedenken.
विचिन्ता *f.* Gedanke, Sage.
विचिन्त्य = **विचिन्तनीय**.
विचृत् *f.* Lösung.
विचेतन bewusstlos (machend, *f.* ई), geistesabwesend, tot; einfältig, dumm.
विचेतर् *m.* Sichter (*mit Gen.*).
विचेतस् ins Auge fallend; verständig, klug; einfältig, dumm.
1. **विचेय** zu sichten, zu zählen.
2. **विचेय** zu suchen; *n.* Untersuchung.
विचेष्ट regungslos.
विचेष्टन *n.* Regung, Rührigkeit.
विचेष्टा *f. dass.*, Gebahren, Treiben.
विचेष्टित (*s.* **चेष्ट**) *n. dass.*
विच्छाय farb- *o.* glanzlos. *Abstr.* **°ता** *f.*
विच्छित्ति *f.* Unterbrechung, Störung, Hemmung; Schminke.
विच्छेद *m.* Durchbohrung, Vernichtung, Trennung, Unterbrechung, Hemmung, Beeinträchtigung.
विच्छेदकारिन् Unterbrechung bewirkend.
विच्छेदन trennend, unterbrechend; *n.* das Abhauen, Beseitigung, Aufhebung.
विच्छेदिन् störend, vernichtend.
विच्युति *f.* Abfall, Trennung von (*Abl.*).
1. **विज्**, **विजते** (**°ति** *u.* **वेजते**) auf- *o.* zurückfahren, wanken, weichen vor (*Abl.*). *p.p.* **विग्न** aufgeregt, bestürzt. *Caus.* **वेजयति** schnellen, aufregen. **आ** *u.* **समा**, *p.p.* **आविग्न** *u.* **समाविग्न** = **विग्न**. **उद्** aufschnellen, schaudern, sich scheuen vor (*Abl., Gen. o. Instr.*), abstehen von (*Abl.*), müde werden zu (*Partic.*). *p.p.* **उद्विग्न** bestürzt, erschrocken vor (*Abl., Gen., Instr. o.* —°); ermüdet, überdrüssig (*Instr.*), blasiert. *Caus.* erschrecken, quälen; *p.p.* überdrüssig an (*Instr. o.* —°).* **प्र**, *p.p.* **प्रविक्त** erschüttert, zitternd. **सम्** erschrecken, entfliehen; *p.p.* **संविग्न** aufgeregt, bestürzt.
2. **विज्** Spieleinsatz.
विजन menschenleer. *n.* Einsamkeit; **°नं** *o.* **°नो कर्** E. machen *d. i.* alle Zeugen entfernen.
विजय *m.* Streit, Kampf, Sieg, Gewinn, Beute. *m. Mannsn., f.* **आ** *Frauenn.*
विजयदण्ड *m.* Siegesstab, (Siegesheer*).
विजयप्रत्यर्थिन्, *f.* **°णी** Sieg wünschend.*
विजयवन्त् siegreich.
विजयवर्मन् siegreich; *m.* Sieger, Eroberer.
विजर nicht alternd.
विजल्प *m.* (Gerede*), ungerechter Vorwurf.
विजाति *u.* **°तीय** verschiedenartig.
विजामन् verwandt, entsprechend.
विजामातर् *m.* Schwiegersohn.
विजामि blutsverwandt.
विजावन् leiblich, eigen.
विविगीषा *f.* die Lust zu siegen *o.* zu erobern.
विजिगीषु siegen *o.* erobern wollend. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
विजित (*s.* **जि**) ein erobertes Land; *n.* Sieg.
विजिति *f.* Kampf, Sieg.
विजितिन् siegreich.
विजितेन्द्रिय seine Sinne zügelnd.
विजित्वर siegreich. *Abstr.* **°त्व** *n.*
विजिह्म krumm, gebogen.
विजिह्व zungenlos.
विजु *m.* best. Teil am Vogelleib.
विजृम्भ *m.* Ausreckung.
विजृम्भण *n.* das Gähnen, Sichöffnen, Aufblühen, Hervorbrechen.
विजृम्भित (*s.* **जृम्भ**) *n. dass.*
विजृम्भिन् hervorbrechend.
विजेतर् *m.* Sieger, Eroberer.
विजेतव्य zu besiegen.